

## Prospekteringsprosjekt i og omkring Bleikvassli Gruber

Bleikvasslimineraliseringen tilhører til typen sedimentær-ekshalative forekomster (SEDEX) som i motsetning til massive sulfidforekomster ikke er direkte knyttet til vulkansk aktivitet.

SEDEX type forekomster oppstår i kystområder hvor tungmetallførende (termale?) løsninger migrerer gjennom klastiske sedimentpakker. Tungmetallene ble fellet ut ved geokjemiske og mekaniske feller (korallrev-sabkamiljø). SEDEX type forekomster kan derfor være meget store og også regionalt utbredt. Eksempler: Red Dog, Lady Loretta, Meggen og mange andre.

### Gruveområdet:

Mikroklingneisen er resultatet av metasomatiske prosesser som er frembrakt av de samme termiske løsninger som utfellte Pb-Zn-malmen. Mikroklingneisen forekommer derfor sammen med den mineraliserte sonen. Med mikroklingneisen er alltid assosiert en mineralisert sone selv om den kan være svak. Det finnes dog ingen Bleikvassli-type mineralisering uten mikroklingneis. Med utgangspunkt i dette forhold kan man komme til en omtrentlig vurdering av gruveområdets malmpotensial.

Bleikvasslimalmen strekker seg i form av en svak bue fra NE til S. Syd for malmens utgående har man boret en vifte uten at man fant tegn til mikroklingneis eller mineralisering. Forbindelsen mot lengere syd opptredende mineraliseringer finnes derfor ikke under dagen (forbindelsen er åpenbart en fold som er erodert).

Nord for den utgående malmsonen ligger et såkalt "hvit" felt. Her er det påvist en rekke sterke EM-ledere som ble tolket som grafittsoner uten at man egentlig hadde noen bevis for det.

Logn konstaterte i sin tid at energiseringsstrømmene hadde tendens å "trekke" mot E.

I sentralfeltets lavere nivåer har man boret gjennom en svak Pb-Zn-mineralisering i større dybde. Dette tyder på at malmsonen man driver i idag er tilbakefoldet mot E. Den muligens tilbakefoldete delen er enda ikke undersøkt.

Lengere mot N boret man i den vestlige delen av gruen gjennom en rik og mektig malmsone. Et dypere hull traff ingen malm. Hullet var åpenbart boret for kort. Lagpakken flater i dette nivået ut mot W (under kalk-dolomitt-sekvensen). Mikroklingneisen er her normal utviklet.

Mot NE fortsetter mikroklingneisen under Kjøkkenbukta ledsaget av lokal rike mineraliseringer. Området undersøkes fortiden med ortdrift og diamantboringer.

### Konklusjon:

Det er mulig å finne mindre tilleggsreserver innen gruveområde. Prospekteringen krever ved siden av mye diamantboring en høy grad av tektonisk innsikt og forståelsen av dannelsesmodellen.

## Bleikvassliregionen:

Det er blitt utført en hel del prospekteringsarbeider i regionen omkring Bleikvassli. Undersøkelsene var imidlertid dårlig koordinert og det manglet en brukbar modellforestilling (I. Rui er delvis enig i dette). BG har først i 1988 begynt igjen å lete systematisk innenfor konsesjonsområde med tyngdepunkt i distriktet rundt Bleikvatn og området inn til 5 km syd for gruve. Metoden var rekognosserende. Man konentrerte seg mindre på de kjente skarnmineraliseringer men forsøkte å identifisere mikroklingneislignende dannelser og Cu, Zn-sulfiførende grafitt-soner. Man har hittil ikke funnet et "target". Men med hjelp av SEDEX-modellen og mengder med tidligere geodata er utsiktene til å lykkes bedre enn mange andre steder.

21.11.89  
J.G. Heim